



Nejvyšší státní zastupitelství

660 55 Brno, Jezuitská 4
tel.: +420 542 512 111, fax : +420 542 512 227
e-mail: podatelna@nsz.brn.justice.cz
datová schránka: 5smaetu

1 NZO 5020/2015 – 28

Nejvyšší soud

prostřednictvím

Městského soudu
v Brně

ke sp. zn. 8 T 21/2014

Obvinění Pavel Kamas, Lukáš Novák, Stanislav Beer a společnost guidemedia etc, s. r. o. – dovolání

Podle § 265d odst. 1 písm. a) trestního řádu a ve lhůtě uvedené v § 265e odst. 1 trestního řádu podávám v neprospěch obviněných **Pavla Kamase**, nar. v , trvale bytem , **Lukáše Nováka**, nar. v , trvale bytem , **Stanislava Beera**, nar. v , trvale bytem , a společnosti **guidemedia etc, s. r. o.**, se sídlem Brno, Příkop 843/4,

d o v o l á n í

proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23.1.2015 sp. zn. 8 To 489/2014, jímž bylo podle § 256 trestního řádu zamítnuto odvolání státního zástupce Městského státního zastupitelství v Brně podané proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 10.9.2014 sp. zn. 8 T 21/2014, jímž byli obvinění Pavel Kamas, Lukáš Novák a Stanislav Beer a společnost guidemedia etc, s. r. o., podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěni obžaloby,

protože tímto usnesením byl naplněn dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. l) trestního řádu v jeho druhé alternativě, neboť bylo rozhodnuto o zamítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku uvedenému v § 265a odst. 2 písm. b) trestního řádu, ač v řízení předcházejícím byl dán dovolací důvod uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) trestního řádu, jelikož rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení skutku.

O d ů v o d n ě n í:

Státní zástupce Městského státního zastupitelství v Brně podal dne 5.3.2014 pod sp. zn. 2 ZT 104/2013 na obviněné Pavla Kamase, Lukáše Nováka, Stanislava

Beera a společnost guidemedia etc, s. r. o., obžalobu pro skutek právně kvalifikovaný vůči obviněným fyzickým osobám jako zločin založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a přečin popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku a vůči obviněné společnosti guidemedia etc, s. r. o., jako přečin projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku a přečin popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku, jichž se měli dopustit tím, že:

obvinění Pavel Kamas jako jednatel společnosti guidemedia etc, s. r. o., redaktor a překladatel, Lukáš Novák jako spolupracující redaktor a grafik a Stanislav Beer jako autor komentářů v rámci nakladatelství guidemedia etc, s. r. o., se sídlem Brno, Příkop 843/4, IČ: 29282349

a obviněná společnost guidemedia etc, s.r.o., v rámci svého podnikání spočívajícího zejména v činnosti nakladatelství a internetovém prodeji jí vydaných knih,

společně vytvořili, v nákladu 10.000 kusů vydali a od 6.12.2012 na knižním trhu prodávali knihu „Adolf Hitler Projevy“, ISBN 978-80-905310-1-7, obsahující zejména osmnáct projevů Adolfa Hitlera z let 1939 až 1942, obsahující myšlenky a principy nacionálního socialismu, konkrétně pak mimo jiné jeho úvahy a názory ohledně údajného utlačování či masakrování německého obyvatelstva v Československu a Polsku, vyjádření sympatií k fašistickému režimu ve Španělsku a Itálii, kritiku tzv. mezinárodního židovstva a demokratických režimů v zemích tzv. Západu a vyzdvihování úspěchů při budování nacionálního socialismu v Německu,

přičemž tyto projevy byly doprovázeny titulky a komentáři jednoznačně vyznívajícimi jako souhlas s obsahem těchto projevů, mající formu jakéhosi vysvětlení správnosti tehdejších názorů Adolfa Hitlera či prokázání pravdivosti jeho tehdejších tvrzení, kdy je tak v rámci zmíněných komentářů například tvrzeno:

že Adolf Hitler vystupoval jako muž, který má český národ v úctě, a Německu nemůže být vytýkáno, pokud se rozpadl státní útvar Československo (viz Odpověď Rooseveltovi, stránka 28 a násl.) kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Návrat Rakouska“, „Návrat Čech a Moravy“ a „Vztah k českému národu“,

že v září roku 1939 začala německá branná moc odstraňovat nesnesitelné poměry na východních hranicích Říše a ve vzduchu ležel pocit hrdosti a zadostiučinění nad tím, čeho bylo za tak krátkou dobu dosaženo na vojenském a politickém poli, že uplatnění rasových principů uzákoněných v Říši a uváděných v účinnosti taktéž na území Protektorátu Čechy a Morava přijde konec konců k dobru i českému národu, že Německo ve svém Protektorátu Čechy a Morava nezabezpečilo pouze klid a pořádek, nýbrž především také položilo základ k novému hospodářskému rozkvětu a k dorozumění mezi oběma národy, a že Vůdcovým cílem byl i pokus o vyřešení židovské otázky na území bývalého Polska, nicméně jeho stěžejním cílem však bylo vytvoření pocitu bezpečnosti na celém kontinentě (viz Mírová výzva Anglii, stránka 142 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné

mezititulky „Jen žádné civilní oběti“, „Příčiny polské tragédie“, „Proč chtějí demokracie válčit“ či „Válka je nesmyslná“,

že osmý listopad 1932 (pozn: tzv. „Pivní puč“) byl stabilně prezentován jako významný mezník v historii nacionálněsocialistického hnutí jako obraz k lepšímu, ačkoliv v následujících letech se hnutí muselo vypořádat s mnohými překážkami a dočasnými porážkami (viz Proč Anglie chce válčit a Německo budovat – stránka 188 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „O spravedlivém rozdělení světa“ a „Německý sociální stát je nebezpečný vzor“,

že Vůdce vysvětluje, že jeho cílem nebylo pouze vítězství nacionálně socialistického hnutí, ale toto bylo pouze prostředkem k tomu, aby mohlo být zahájeno osvobození národa, že koncentrační tábor je anglickým vynálezem, který „jsme si jen přečetli v lexikonu a později okopírovali“, ovšem s tím rozdílem, že Anglie poslala do těchto táborů ženy a děti (viz Odpověď na Chamberlainovy plány – stránka 214 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Cílem bylo osvobodit německý národ“ a „Koncentrační tábor je anglický vynález“,

že nacionální socialismus přinesl odpověď na ideologický rozpor mezi měšťáckým třídním státem a státem proletářským, třídním, a poskytl zároveň geniální řešení, které bylo s to tento pro národ škodlivý stav odstranit (viz K 20. výročí založení NSDAP – stránka 238 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Nacionalismus a socialismus se podařilo sjednotit“, „Zajištění životního prostoru ve střední Evropě“ a „Plutokratický teror“,

že Vůdce v roce 1940 optimisticky hleděl do budoucnosti, kdy bude možné budovat úspěšně zemi míru, práce, blahobytu a kultury (viz K dělníkům zbrojovky Borsigwerke – stránka 316 a násl.),

že Německo bylo na počátku roku 1941 příkladným sociálním státem, zatímco v západních demokraciích vládou plutokracie skládající se z několika finančních dynastií (viz Novoroční projev – stránka 354 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Německé mírové nabídky“ a „Nacionálně socialistické organizace se osvědčily“,

že na ukončení války v roce 1939 neměli zájem „židovsko-demokratičtí váleční interesenti“, a že Vůdce hledí roku 1941 do budoucnosti s vírou ve vítězství, neboť především mravně má Německá říše a její spojenci převahu nad kteroukoliv myslitelnou koalicí světa (viz Kdo chtěl válku na Balkáně – stránka 406 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Odmítnutí německých mírových apelů“, „Židovsko-demokratický kapitál potřebuje válku“ a „Nastolení řádu bez sobectví a egoismu“,

že Vůdce boj na východní frontě nechtěl, že jeho program byl ve znamení mírumilovné výstavby a tvůrčí práce, přičemž nacionálně socialistická výstavba země byla teprve na počátku, ale přesto dosáhla úspěchů právě v oblastech, kde demokratický svět při řešení problémů ztroskotál (viz Důvod války s Ruskem – stránka 456 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo

jiné mezititulky „Mírumilovná výstavba vlasti má prioritu“ a „Nacionálně socialistický stát se otevírá lidem“,

že Adolf Hitler označil za inspirátory nepřátelství vůči Německu konec konců především Židy, a mezi nimi a příslušníky národů, kteří stojí na druhé straně fronty jako nepřátelé Německa, činí zásadní rozdíl (viz Boj evropských národů proti bolševismu – stránka 480 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Rasová otázka je klíčem světových dějin“ a „Židé v evropských národech“,

za zatímco Roosevelt se dostal na scénu jako „protekční politik“ a odborník na finanční spekulace, Adolf Hitler vzešel jako jednoduchý člověk z národa a síly, které Roosevelta podporovaly, a z nichž se skládal jako „poradenský sbor“, sestávaly z příslušníků určitého národa, proti kterým v Německu bojovali jako proti „parazitním zjevům lidstva“, a že Roosevelt povolal ke své podpoře elementy, které mají zájem na rozkladu a nikoli pořádku, čímž Adolf Hitler mínil americké Židy (viz Zúčtování s Rooseveltem – stránka 506 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky, že „Německo brání evropské kulturní dědictví“, „Roosevelt a jeho Židé“ a „Boj proti židovsko-kapitalisticko-bolševické koalici“,

že za hybnou silou v mezinárodních vztazích viděl Adolf Hitler mezinárodní Židovstvo a ve své řeči z 30.1.1942 formuluje Vůdce svůj poměr k Židům nekompromisně: „Válka může skončit jenom tím, že buď budou vyhubeny árijské národy, nebo Židovstvo zmizí z Evropy.“ (Viz K 9. výročí převzetí moci – stránka 552 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Ctíme přírodní zákony“, „Myšlenka hnutí se osvědčila“ a „Mé velké mírové dílo“,

že Hitler spatřuje hnací sílu protivníků v mezinárodním Židovsku a slibuje, že nacionální socialisté se postarají o to, aby tato démonická síla byla odhalena v celé své nebezpečnosti, a že Německo je podle Vůdce skutečně jedinou zemí na světě, kde se uskutečňuje sociální stát (viz Osudný boj dvou světů – stránka 596 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Mezinárodní Žid je hnací silou protivníků“ a „Jen v Německu je sociální stát“.

Městský soud v Brně rozsudkem ze dne 10.9.2014 sp. zn. 8 T 21/2014 obviněné Pavla Kamase, Lukáše Nováka, Stanislava Beera a společnost guidemedia etc, s. r.o., podle § 226 písm. b) trestního řádu podané obžaloby zprostil, neboť dospěl k závěru, že skutek, pro který byla obžaloba podána, není trestným činem. Poté, co nalézací soud zanalyzoval obsah díla, tedy publikace „Adolf Hitler Projevy“ v kontextu s provedenými důkazy, zkonstatoval, že se nepodařilo prokázat, že myšlenky a názory obsažené v předmluvách jsou myšlenkami obviněného Stanislava Beera. Právě tuto okolnost totiž označil za určující pro posouzení trestnosti jednání všech obviněných. Jinými slovy soud tvrdí, že pokud autentický historický text, jehož autorem je Adolf Hitler, není prokazatelně doprovázen žádnými statěmi, z nichž by se dalo dovodit stanovisko a postoj obviněného Stanislava Beera k myšlenkám a názorům zde obsaženým, nelze uvažovat o jeho trestní odpovědnosti, ani o trestní odpovědnosti dalších osob, které se na vydání knihy podílely, ani o trestní odpovědnosti společnosti guidemedia etc, s. r. o., jejímž prostřednictvím byla kniha vydána. V uvedené souvislosti nalézací soud odkazuje na předmluvu ke knize, v níž je doslovně uvedeno, že jejím úkolem není analyzovat a přezkoumávat projev

Adolfa Hitlera nebo s ním jakkoli polemizovat, ale výslovně je zde uvedeno, že v knize je upuštěno od hodnocení samotných projevů s tím, že každý čtenář může jejich obsah konfrontovat s neoddiskutovatelnými historickými fakty a reáliemi, které jsou obecně známé a dostupné. Zavadovost ve smyslu podané obžaloby pak údajně nevykazují ani tzv. mezititulky, tedy stručné heslovité přehledy před každým projevem, neboť jde pouze o snahu zpřehlednit text projevů z pohledu čtenáře. Předmluvy nalézací soud označil za zkrácenou podobu projevu samotného, a to proto, že jsou sestaveny z pohledu řečníka Adolfa Hitlera. Nalézací soud připouští obtížnou rozpoznatelnost autentického textu projevů od názorů autora, nicméně uzavírá, že historický text lze od názorů obviněného Stanislava Beera odlišit, neboť s ohledem na to, jak jsou jednotlivé části předmluv uvedeny, nemůže čtenář dospět k závěru, že jde o vyjádření názorů a postojů obviněného Stanislava Beera, který vždy odkazuje na citace Adolfa Hitlera. Soud tedy nepřisvědčil tomu, že titulky a komentáře obsažené před jednotlivými projevy Adolfa Hitlera vyznívají jako souhlas s obsahem těchto projevů a mají formu vysvětlení správnosti tehdejších názorů. Publikaci označil za historický text zaznamenávající reakci Adolfa Hitlera na konkrétní události doby.

Dle názoru nalézacího soudu není naplněn ani pojmový znak „hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka“, neboť myšlenky, které jsou v knize prezentovány, jsou myšlenkami německého fašismu, které v jeho pravé historické podobě je již hnutím zaniklým. Soud konstatuje, že v průběhu dokazování nebylo zjištěno žádné konkrétní hnutí, které by navazovalo na zaniklý hitlerovský nacismus, i když je evidentní, že pro celou neonacistickou scénu je hitlerovský fašismus v jeho historické podobě živnou půdou a výchozím bodem. Podle mínění nalézacího soudu nelze všechna neonacistická hnutí označit jako přímé pokračovatele historického fašismu v jeho historické podobě, i když některé projevy s ním budou neodmyslitelně spojovány.

Soud taktéž nezjistil, že by se obvinění měli snažit prostřednictvím vydání předmětné publikace veřejně ospravedlnit nacistické genocidium a jiné zločiny nacistů ve smyslu § 405 trestního zákoníku, tedy naplnit zákonné znaky přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia. Dospěl totiž k závěru, že tím, že obvinění vydali jednotlivé projevy Adolfa Hitlera, tento přečin spáchat nemohli, neboť pachatelem by mohl být pouze sám autor, tedy Adolf Hitler. Snahy o ospravedlnění nacistického genocidia nebo jiných nacistických zločinů soud z díla nezjistil, a to ani v samotných předmluvách.

Pokud se týká přečinu projevu sympatií k hnutí směřujícím k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku, jehož se měla dopustit obviněná společnost guidemedia etc, s. r. o., tím, že veřejně projevovala sympatie k hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka a hlásá rasovou zášť, pak v uvedeném ohledu soud opět upozornil na aktuální neexistenci hnutí, tedy německého fašismu, jehož myšlenky v podobě projevů Adolfa Hitlera byly v knize soustředěny.

Protože se státní zástupce s takovým právním posouzením věci neztotožnil, podal proti rozsudku nalézacího soudu odvolání, o kterém rozhodl Krajský soud v Brně po projednání věci ve veřejném zasedání usnesením ze dne 23.1.2015 sp. zn. 8 To 489/2014 tak, že je podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítl.

Krajský soud se v plném rozsahu identifikoval s hodnocením věci nalézacím soudem, které vyústilo ve zprošťující výrok rozsudku. Ve svém rozhodnutí krajský soud vyzdvihl zejména oprávnění soudu prvního stupně hodnotit důkazy a zdůraznil, že sám je tímto hodnocením vázán, pokud nalézací soud postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 trestního řádu, který zavazuje orgány činné v trestním řízení, zejména pak soudy, hodnotit důkazy v souladu se zásadami formální logiky. Zhodnotil přitom, že soud prvního stupně skutkové a právní závěry přesně, jasně a přesvědčivě zdůvodnil, přičemž neshledal důvod ani pro doplnění dokazování, které navrhoval státní zástupce ve svém odvolání. K tomu poukázal na rozhodnutí Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská práva, která deklarují, že závazek obecných soudů na spravedlivý proces nemůže být chápán tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument, takže postačí, pokud se explicitně přikloní k závěrům soudu prvního stupně, neboť i uvedený postup odpovídá ústavně konformnímu odůvodnění, zvláště v situaci, kdy existují sebemenší důkazní pochybnosti a nastupuje tak povinnost rozhodnout ve prospěch obviněného.

S takto vyargumentovanými závěry se není možné ztotožnit, neboť soudy nevyvodily z pořízených důkazů závěry, které by těmto důkazům odpovídaly, přičemž v důsledku toho nesprávně právně posoudily jednání obviněných jako trestně nepostižitelné. V posuzovaném případě je tudíž nutné označit poměr mezi skutkovými zjištěními Městského soudu v Brně, které v napadeném usnesení akceptoval i Krajský soud v Brně, a relevantně provedenými důkazy za extrémní rozpor. Uvedený rozpor vyvstal především z toho, že se soudy obou stupňů odpovídajícím způsobem nevyrovnaly se závěry odborného vyjádření PhDr. Jana B. Uhlíře, Ph.D., historika z Vojenského ústavu Praha a znalce z oboru sociální vědy, odvětví politologie, specializace nacismus, fašismus, neonacismus, neofašismus, který v rámci něho dospěl k jednoznačnému závěru, že kniha „Adolf Hitler Projevy“ úmyslně manipulativním způsobem, a téměř na každé straně, propaguje nacistickou ideologii, a to způsobem, který přesně zapadá do stylu, jakým soudobá neonacistická scéna tuto ideologii podsouvá širším vrstvám obyvatelstva. Aniž by soudy zmínily, proč nevyšly z předmětného odborného vyjádření, nahradily toto vyjádření libovolně míněním vlastním, že jde pouze o prezentaci autentického historického textu. Navíc svým rozhodnutím popřely současnou společenskou realitu, pokud zkonstatovaly, že neexistuje v podmínkách dnešní doby žádné „živé“ hnutí, které by bylo založeno na klasickém německém nacismu. Za existující hnutí v uvedeném smyslu je totiž možné označit i takové hnutí, které v modifikované podobě navazuje na již zaniklého hnutí. Je tak třeba odlišit existující neonacistické hnutí od konkrétního nacistického hnutí v jeho historické, dnes již neexistující podobě (viz Šámal P. a kol., Trestní zákoník II., 1. vydání, Praha: C.H. Beck, 2010, str. 3201). Existenci neonacistického hnutí připouští již i judikatura, která nepožaduje u každého případu specifikaci hnutí konkretizovaného do určité regionální skupiny vymezené specifickým názvem, neboť takto se současná neonacistická scéna neprofiluje. Konečně je pak třeba zmínit i pochybení odvolacího soudu, který bez jakéhokoli logického vysvětlení odmítl provést doplnění dokazování týkající se osob obviněných. Ze zprávy Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 3.11.2014 č.j. UOOZ-126-72/ČJ-2014-290050 ale mohl zjistit takové údaje o obviněných, které by bylo možné zahrnout do úvah o subjektivní stránce, včetně zhodnocení motivu jejich jednání. Z uvedené zprávy jednoznačně vyplývá vztah obviněných k pravicovým myšlenkám a hnutím, kdy obvinění jsou

vyznavači tzv. alternativních vykladačů historie, kdy tato scéna osciluje od otevřené adorace či obhajoby nacistického Německa přes kritiku Československa až k popírání či zpochybňování genocidia. V uvedené souvislosti se jedná o tzv. opomenutý důkaz (srov. zejména nálezn Ústavního soudu ze dne 18.11.2014 sp. zn. III. ÚS 177/04).

Pro naznačené chyby v rozhodování soudů obou stupňů je tak třeba setrvat na názoru, že pokud nakladatelství guidemedia etc, s. r. o., v roce 2012 vydalo v nákladu 10.000 ks v Brně 655 stránkovou knihu „Adolf Hitler Projevy“, která obsahuje 18 projevů Adolfa Hitlera z let 1939 až 1942, do níž jsou zahrnuty titulky a komentáře, které vyznívají jako souhlas s obsahem těchto projevů, dopustili se obvinění Pavel Kamas jako jednatel společnosti guidemedia etc, s. r. o., redaktor a překladatel, Lukáš Novák jako spolupracující redaktor a grafik a Stanislav Beer jako autor komentářů, v rámci nakladatelství guidemedia etc, s. r. o., trestných činů definovaných v obžalobě, tedy obviněné osoby zločinu založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku (formou propagace) a přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku a obviněná společnost guidemedia etc, s. r. o., přečinu projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku a přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku (formou ospravedlňování).

Především je třeba vymezit se proti názoru soudů obou stupňů, že vydání knihy s projevy Adolfa Hitlera nepropaguje žádné existující hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob, neboť vydáním předmětné knihy došlo k podpoře neexistujícího hitlerovského nacismu. Tímto tvrzením soudy obou stupňů popírají existenci neonacismu v České republice, který navazuje na ideje a reálnou politiku historického nacismu, tedy na politiku nacistického hnutí od konce první světové války a nacistického režimu v Německu a s ním kolaborujících subjektů. Tento politický proud cíleně navazuje na historické tradice historického německého nacismu z 20. až 40. let, případně na kolaboraci s německými nacisty. Neonacismus nemusí přejímat dogmaticky celkovou ideologii historického nacismu, ale určité prvky může modifikovat, případně může navazovat pouze na některé proudy historického nacismu. Soudobí neonacisté se snaží kombinovat historické dědictví se soudobými taktickými a strategickými potřebami. Většinou již neprosazují dominanci germánských národů a upřednostňují širší pojetí nadřazenosti „bílých národů“ – tzv. hnutí bílé síly. V situaci, kdy není k dispozici jasný celosvětový vůdce, se snaží hnutí udržovat v chodu v rámci decentralizovaných struktur (nazývaných odpor bez vůdce – „svobodný nacionalismus“). Český neonacismus se snaží využívat historické tradice z českého i ze světového, především německého, prostředí. Je třeba přitom mít na paměti, že o důkladnější ideové podložení vlastní činnosti se snaží především elita neonacistické scény. Velká část příslušníků této scény je soustředěna především na jisté primitivní přebírání image a hesel nacismu a neonacismu bez důkladnějšího odůvodnění této činnosti. Český neonacismus se snaží z české historie převzít takové tradice, které umožňují prezentovat české dějiny jako součást evropanství s dominující pozicí „Svaté říše římské národa německého“, přičemž čeští neonacisté odůvodňují vazbu českého politického směřování na sounáležitost s německým. Základním strategickým cílem

neonacistů je nahradit současný demokratický ústavní režim nacionálně socialistickou diktaturou, která by existovala jako součást širšího nového nacionálně socialistického evropského a světového uspořádání. V rámci tohoto uspořádání by nebyl respektován demokratický pluralismus, nebyla by dodržována základní lidská práva a represi by byly vystaveny politicky národnostně a rasově vymezené skupiny nepřátel neonacistů. Vzhledem ke špatné image historického nacismu ve veřejnosti existuje snaha o rehabilitaci historického nacismu, především popíráním holocaustu, či alespoň zpochybňováním jeho rozsahu a provedení a heroizaci bojové činnosti nacistických a kolaborantských vojsk a politických organizací. Současnými hlavními tématy jsou odpor proti multikulturalismu a zvláště vůči přistěhovalcům z mimoevropského prostoru a vybraným menšinám. Pokud jde o početní zastoupení, v Česku jsou asi 4.000 militantních neonacistů. Neonacistické hnutí je tedy v současné době hnutím jednoznačně existujícím, a to jak v tuzemsku, tak i v zahraničí. V uvedeném směru je možné odkázat na vědecké studie, avšak i na stávající judikaturu, podle kterých je existence soudobého neonacistického hnutí zcela nezpochybnitelná (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31.1.2012 sp. zn. 6 Tdo 1122/2011).

Naplnění skutkové podstaty trestného činu založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1 trestního zákoníku je prokázáno v první řadě odborným vyjádřením PhDr. Jana B. Uhlíře, Ph.D., historika z Vojenského historického ústavu Praha a znalce z oboru sociální vědy odvětví politologie, specializace nacismus, fašismus, neonacismus, neofašismus, který dospěl k jednoznačnému závěru, že kniha „Adolf Hitler Projevy“ úmyslně manipulativním způsobem, a téměř na každé straně, propaguje nacistickou ideologii, a to způsobem, který přesně zapadá do stylu, jakým soudobá neonacistická scéna tuto ideologii podsouvá širším vrstvám obyvatelstva.

V tomto směru lze poukázat na závěry znalce, zejména co se týče povahy komentářů a mezititulků obsažených v knize, kdy v případě komentářů jde o převzetí rozsáhlejších částí samotných projevů Adolfa Hitlera, aniž by bylo zřejmé, zda jde o citaci, či vyjádření názorů komentátora. Znalec v této souvislosti zmiňuje některé takto formulované výroky, z nichž většina (a řada dalších) je citována ve výrokové části obžaloby a zasazuje je do historického rámce. Jde například o výroky:

- září roku 1939 začala německá branná moc odstraňovat nesnesitelné poměry na východních hranicích Říše a ve vzduchu ležel pocit hrdosti a zadostiučinění nad tím, čeho bylo za tak krátkou dobu dosaženo na vojenském a politickém poli, čímž má autor komentáře patrně na mysli útok nacistického Německa na Polsko a průběh tzv. „blitzkrigu“ v Polsku, nebo
- uplatnění rasových principů uzákoněných v Říši a uváděných v účinnost taktéž na území Protektorátu Čechy a Morava přijde konec konců vhod i Českému národu, že Německo ve svém Protektorátu Čechy a Morava nezabezpečilo pouze klid a pořádek, nýbrž především také položilo základ k novému hospodářskému rozkvětu a k dorozumění mezi oběma národy, čímž má autor komentáře pro změnu zřejmě na mysli uplatnění tzv. norimberských zákonů v Protektorátu Čechy a Morava, které vedlo k perzekuci českých Židů a dalších skupin obyvatelstva nebo třeba memorandum K.H. Franka z 28.8.1940, které je možno označit za „návrh konečného řešení české otázky“, kdy toto řešení mělo spočívat

buď v totálním vysídlení Čechů z Čech a Moravy na území mimo hranice Říše a osídlení uvolněného prostoru Němci nebo germanizací ponechané části českého obyvatelstva, což vyznívá zvláště pozoruhodně v souvislosti s jiným výrokem komentátora, že Adolf Hitler vystupoval jako muž, který má Český národ v úctě.

V případech užitých mezititulků „Koncentrační tábor je anglický vynález“, „Židovsko-demokratický kapitál potřebuje válku“, „Rasová otázka je klíčem světových dějin“, „Židé v evropských národech“, „Roosevelt a jeho Židé“, „Boj proti židovsko-kapitalisticko-bolševické koalici“ či „Mezinárodní Žid je hnací silou protivníků“, kdy v doprovodných komentářích lze nalézt výroky o příslušnících určitého národa, proti kterým v Německu bojovali jako proti „parazitním zjevům lidstva“ a o tom, že Hitler spatřuje hnací sílu protivníků v mezinárodním Židovstvu a slibuje, že nacionální socialisté se postarají o to, aby tato démonická síla byla odhalena v celé své nebezpečnosti, je třeba dovodit, že jde o výroky zjevně antisemitského zaměření, které s ohledem na historická fakta týkající se holocaustu je nutno jednoznačně interpretovat jako ospravedlňování nacistického genocidia a jiných nacistických zločinů proti lidskosti, a to nejen ve vztahu k Židům, ale i vůči dalším národům žijícím v oblastech okupovaných či dobytých nacistickým Německem.

Je třeba poukázat i na skutečnost, že červeno – černo – bílé grafické zpracování přebalu knihy a záložek jednoznačně vychází z barev vlajky NSDAP, která se následně stala oficiální vlajkou nacistického Německa. Výhradně kombinace zmíněných barev je pak užitá i na webových stránkách obviněné společnosti guidemedia etc, s. r. o. (viz <http://guidemedia.cz>).

Pokud jde o otázku naplnění znaku subjektivní stránky zločinu založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 trestního zákoníku, resp. přečinu projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku, je třeba uvést, že obvinění zcela vědomě vydáním knihy propagovali neonacistické hnutí, které je jednou z forem politického extremismu, který působí proti demokratickému ústavnímu zřízení v České republice. Výběr projevů Adolfa Hitlera co do obsahu ve spojení s grafikou jednoznačně směřují k relativizaci vybraných problémů moderních dějin, kdy cílem vydání této knihy bylo vyvolat ve čtenáři pochopení pro činy Adolfa Hitlera, který je v knize líčen jako člověk, který „se obrací ke svým posluchačům“, „vysvětluje“, „neskrývá své cíle“, „ztráty na životech ho naplňují upřímnou soustrastí“, „musí se rozhodnout do jisté míry proti svým citům“, což nepochybně působí dojem jakéhosi souhlasu nebo alespoň pochopení činů a výroků Adolfa Hitlera ze strany autora komentáře. V uvedeném duchu se vyjádřil u hlavního líčení i zástupce právnické osoby guidemedia etc, s. r. o., který uvedl, že vydavatelství se zabývá mimo jiné otázkami „historických lží, které jsou prezentovány společností“. Již takto prezentovaná snaha o revizi dějin jednoznačně prokazuje vztah k neonacismu, který vychází z popření ověřených historických interpretací. Jestliže tedy předmětná publikace glorifikuje osobu Adolfa Hitlera, kdy je čtenáři předkládána verze chápání činů tohoto fašistického diktátora, jde bezesporu o propagaci neonacismu a projev sympatií k tomuto hnutí, neboť toto hnutí své kořeny odvozuje od historického nacismu.

V uvedeném ohledu je nepřipadné srovnání s případem vydání knihy Mein Kampf, neboť činnost obviněných Pavla Kamase, Lukáše Nováka a Stanislava Beera v součinnosti s obviněnou společností guidemedia etc, s. r. o., spočívající ve vydání knihy Adolf Hitler Projevy, nelze s případem vydavatele knihy Mein Kampf srovnávat. Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí ze dne 24.7.2002 sp. zn. 5 Tdo 337/2002 totiž vyšel ze skutečnosti, že kniha Mein Kampf byla vydána osobou, které jsou podle znaleckého posudku cizí sklony k diskriminaci určitých osob nebo skupin, která knihu vydala v rámci edice „Knihy, které změnily svět“ a před vydáním knihy se zajímala o právní aspekt celé věci. V případě nakladatelství guidemedia etc, s. r. o., jde o situaci značně odlišnou.

Jak bylo řečeno, vydání knihy Mein Kampf vybočovalo z ediční řady nakladatelství Adonai, kdy jednak vyšlo v plánované edici „Knihy, které změnily svět“ a navíc nakladatelství vydávalo rovněž značné množství tématicky zcela odlišných knih z oblasti běžné beletrie. V případě nakladatelství guidemedia etc, s. r. o., jde o situaci zcela odlišnou. Toto nakladatelství od svého vzniku v roce 2012 vydalo celkem 7 publikací s názvy „Mnichovská dohoda a osud sudetských Němců“, „Adolf Hitler Projevy“, „Mírové dílo Adolfa Hitlera“, „Nezapomenutelná vlast Sudety“, „Sto dokumentů o vzniku války“, „Program NSDAP“ a naposledy pak knihu „Pranýř“ německého autora Michaela Winklera, doprovázenou na webových stránkách nakladatelství komentářem: „Německý analytik, autor a softwarový inženýr Michael Winkler staví na pranýř zažitá klišé o svobodě (Dnes smíte diskutovat o tom, kolik andělů se vejde na špičku jehly. Smíte dokonce zpochybňovat, že vůbec nějakí andělé jsou. Co však ale rozhodně nikdy nesmíte, je začít počítat, kolik mrtvol lze spálit pomocí pár tun koksu, přinejmenším ne tehdy, jestliže jde o pálení, které mělo probíhat před 65 lety v Osvětimi. A už vůbec nikdy se nesmíte zeptat, jak to, že z jednoho a půl milionů Židů v Hitlerově mocenském teritoriu jich bylo zavražděno 6 milionů a devíti milionům je vypláceno odškodné. Tato svoboda vám byla odňata.), o dekadenci (Biologicky vzato jsou homosexuálové samci a samičky, jež existují i ve zvířecí říši – předurčenou potravou pro vlastní druh. Starají se o zachování druhu tím, že se nechají sežrat, aby otec a matka zvíře mohli nadále pracovat na svých potomcích. Alfa vlk se páří a ostatní vlci chrání dorostence smečky. Žádného vlka však nenapadne trpět ve smečce alfa samce homosexuála. Vlci si dekadenci nemohou dovolit.) či o válečném umění USA (Vést válku á la USA znamená posadit se do útočného bombardéru B-2 a bombardovat. Nebo se posadit do bombardéru B-2 a bombardovat. Ovšem že se lze posadit také do stíhačky F-16 a „bombardovat“. Pro boj zblízka se posadíme do útočného vrtulníku Apache a „bombardujeme“. Na zemi se nakonec posadíme do tanku Abrams a ostřelujeme. (Pozor: tanky ostřelují, nebombardují.) Vlastní nohy potřebují američtí vojáci při své „útočné obraně“ jen tehdy, když se chtějí dostat z kasina do poradní místnosti a odtud do příslušné válečné mašinky. (Nezvyklé že? A to je jen začátek ...)

V uvedené souvislosti nejde opět nezmínit shora naznačenou grafickou podobu webových stránek nakladatelství guidemedia etc, s. r. o., neboť ani jím vydávané knihy nejsou graficky provedeny jinak než v kombinaci černé, červené a bílé barvy.

Vzhledem k výše uvedenému lze proto dovodit, že v případě vydání knihy „Adolf Hitler Projevy“ prostřednictvím společnosti guidemedia etc, s. r. o., nelze mít žádné pochybnosti o tom, že obvinění si byli vědomi možného naplnění skutkové podstaty zločinu založení a podpory propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod

člověka podle § 403 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, přečinu projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku a přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku, a to ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Soudům obou stupňů je současně třeba vytknout, že se v potřebné míře nezabývaly osobami obviněných, jejich trestní minulostí a jejich vztahy k pravicové scéně. Všechny obviněné totiž lze charakterizovat jako zástupce nepříliš početné tuzemské scény tzv. alternativních vykladačů historie, zaměřených však výhradně na téma soužití německého a českého etnika jen v období první poloviny dvacátého století a druhé světové války. Tato scéna mnohdy osciluje od otevřené adorace či obhajoby nacistického Německa přes kritiku Československa až po popírání či zpochybňování genocidia. Tito ideově blízcí autoři jsou sdružováni okolo internetového blogu *Náš směr*, jehož správcem je Stanislav Beer, užívající pseudonym Lukáš Beer. Z této ideologické pozice se rovněž jmenovaní vymezují vůči historikům, ač sami formální vzdělání v oblasti historie postrádají. V uvedeném ohledu tedy pochybil i odvolací soud, pokud neprovedl důkaz podrobnou zprávou Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 3.11.2014 č.j. ÚOOZ-126-72/ČJ-2014-290050. Deformovaný vztah obviněných k historii plně odpovídá interpretaci obsažené v komentářích u předmětné publikace „*Adolf Hitler Projevy*“.

Závažnost jednání obviněných, je dána tím, že vydáním knihy „*Adolf Hitler Projevy*“ doprovázené komentáři, které ve čtenáři mohou vzbudit dojem o nesprávně interpretované historii, došlo k vybočení z rámce projevů tolerovatelných v rámci demokratické společnosti, které je možné zahrnout a chránit právem na svobodný projev, neboť obvinění zcela otevřeně prostřednictvím vydání knihy „*Adolf Hitler Projevy*“, projevíli sympatie k neonacistickému hnutí, které patří k nejtvrdějším ultrapravicovým skupinám. Z výběru tématu, jeho uchopení a prezentace je zřejmé, že obvinění se jednoznačně hlásí k idejím tohoto hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka a hlásá národnostní, rasovou a třídní zášť k jiným skupinám osob.

Krajský soud v Brně tedy postupoval nesprávně, pokud napadeným usnesením zamítl jako nedůvodné odvolání státního zástupce Městského státního zastupitelství v Brně, který je podal proti zprošťujícímu výroku rozsudku Městského soudu v Brně v trestní věci vedené pod sp. zn. 8 T 21/2014, neboť na základě shromážděných a provedených, resp. předložených důkazů bylo možné jednoznačně dospět k závěru, že se obvinění Pavel Kamas, Lukáš Novák a Stanislav Beer dopustili zločinu založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku (formou propagace) a přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku a obviněná společnost guidemedia etc, s. r. o., přečinu projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku a přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku.

Vzhledem k výše uvedenému a s odkazem na dovolací důvod uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) trestního řádu za využití jeho širšího výkladu, uplatněný prostřednictvím dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. l) trestního řádu

n a v r h u j i,

aby Nejvyšší soud v neveřejném zasedání, k jehož konání může přistoupit s ohledem na § 265r odst. 1 písm. b) trestního řádu:

- 1) podle § 265k odst. 1, 2 trestního řádu za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 trestního řádu zrušil usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23.1.2015 sp. zn. 8 To 489/2014, jakož i jemu předcházející rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 10.9.2014 sp. zn. 8 T 21/2014, a současně všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
- 2) dále postupoval podle § 265l odst. 1 trestního řádu a přikázal Městskému soudu v Brně, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Pokud by Nejvyšší soud shledal, že je v posuzované věci nutno rozhodnout jiným způsobem než předpokládaným v § 265r odst. 1 písm. b) trestního řádu, vyjadřují i pro tento případ souhlas s projednáním věci ve veřejném zasedání.

Brno 7.4.2015



JUDr. Pavel Zeman
nejvyšší státní zástupce

Ověřovací doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Ověřuji pod pořadovým číslem **71715320-105240-150408085351**, že tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické, skládající se z **12** listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Zajišťovací prvek: **kulaté razítko**

Ověřující osoba: **Kateřina Zolotajevová**

Vystavil: **Nejvyšší státní zastupitelství**
Pracoviště: **Nejvyšší státní zastupitelství**
v **Brně** dne **08.04.2015**



71715320-105240-150408085351